

Anders Finn

1908-1994

- 1908 Född 14 september 1908 i Sala. Fadern Lars Emil Finn hade 1905-1908, enligt Sven Norlings noteringar, fotoateljé på Drottninggatan 14. Familjen flyttade till Uppsala 1909 när Anders var knappt ett år.
- 1940 Gifter sig 5 oktober med Rose Leverin, f. 1917.
- 1932-33 Studier vid Konsthögskolan i Stockholm.
Studieresor till Frankrike, Spanien och senare till Bornholm och Norge.
- 1932 Debututställning i Palma de Mallorca. Ställde därefter ut ett flertal gånger i bl a Uppsala och Stockholm.
- 1935 Utställning i Gummessons konsthall i Stockholm.
- 1943 Sonen Björn föds.
- 1947 Utställning i Sala.
Dottern Elisabet föds.
- 1949 Utställning på Stadhotellet i Sala i december.
- 1994 Avlider i Uppsala den 23 juli.

Ur boken *Svenska konstnärer 2002*:

FINN, ANDERS Emil Orvar,
målare, f. i Sala 1908, d. 1994. Son till
Emil Finn. Elev hos fadern och vid aka-
demien, resor i Frankrike, Spanien o.s.v.
Har utfört välstämda landskap.

Wikipedia 2019-11-11:

Anders Emil Orvar Finn, född 14 september 1908 i Sala, död 23 juli 1994 i Uppsala, var en svensk, skolad konstnär.

Anders Finn var son till skulptören, konstnären och fotografen Emil Finn och Helga Olsen-Bygdelund. 1940 gifte han sig med Rose Leverin och fick med henne en son (Björn) och en dotter (Elisabet). Han var vidare bror till fotografen och konstnären Lars Finn. Anders fick sin första utbildning i konst av sin far. Han studerade senare vid Konsthögskolan i Stockholm 1932-1933 under Isaac Grünewald, med vilken han och klassen gjorde en utflykt till Oslo. Anders Finn gjorde även årliga studie- och målarresor till bland annat Frankrike, Spanien, Bornholm, Norge och Öland samt svenska fjällen. Han debuterade med en utställning på Palma de Mallorca 1932 och ställde därefter ut bl.a ett flertal gånger i Uppsala och på Gummesons konsthall i Stockholm. Under många år hämtade han motiv från samhällena och öarna på västkusten (Gravarne/Kungshamn, Smögen, Hamburgsund och Fjällbacka) och från bl.a. Spanien. Han hade sommarutställningar under många år i Gravarne/Kungshamn och framförallt i gamla fiskehallen i Fjällbacka. Han utvecklade bl.a en speciell teknik som publiken kände igen som "undervattensmotiv". Målade även motiv från sin hemstad Uppsala och kännetecknades av en djärv formbildning och expressiva färger. Han hade olika faser under sin karriär: oljemålningar, byggklotstavlor och pasteller.

Peder Sjögren, signaturen Peder, i Dagens Nyheter 3 april 1932:

Svensk målare i Spanien.

SPANIEN i mars.

Vid La Palmas kaj, alldeles mitt emot den där lilla kyrkan, som blivit inredd till stadens värsta drinkarkrog — läktaren och en del av kyrkmålningarna sitta ännu kvar — ha maskhandlarna, eller räkhandlarna rättare, ty vid Medelhavet sätter man små räkor på metkrokarna, smått upp sina enkla boningar och bodar av lädlock, gamla dörrar, båtskrov och plåtbitar. En av påskdagarna, just som nämnda trakter vinna av välklädda señorer och señoritor i kammar och sorgavaria mantillor på väg till katedralen samt kokande av indignation över att den vanartiga republiken i är satt p för varjehanda religiösa påskkarnevaler med spökdiräkter och vaxljus och madonnabilder, står en gullhårig svensk yngling mitt i alltsammans och ritat båtar. Det är artisten Anders Finn, och han kokar inte av indignation.

De spanska tidningarna här nere ha under de senaste dagarna otåligt sökt övertrumfa varandra i fråga om hedersbetygelser och lovord inför en nyligen avslutad utställning av Anders Finn, en uppmärksamhet som är synnerligen ovanlig gentemot en utlänning. "I dessa oaffekterade och upproriska pensel-

Anders Finn.

drag", skriver t. ex. La Almudaina, "en mænstring av den bekymmerslöshet om formen som tycks le åt de djupare intentionerna, visar sig en kolorist som, då han vill göra sig gällande, åstadkommer att

materialet får liv, och erbjuder ett fängslande ackord i blått, rött och cadmium, samt effekter som han skickligt skapar i svart. Utställningen ger oss den slutsatsen att i den virvel av motsägande riktningar inom estetiken och uppfattningen om målningslätt, är det endast den sanna spontana konsten som skapar den bestående enheten mellan artisten och hans verk. Det är det vittnesbörd som i dag Circulo Mallorquin's utställningslokal erbjuder oss."

— Don Carlos, säger hr Finn då vi störa honom i arbetet, det låter ju inte så oöpanakt. Men nämner man det namnet i den mallorciska societeten, så menar man i alla fall en svensk, vår konsul, hr Fryberg. Man kan nämligen inte tala om spanskt utan att tänka på honom, en herre som oejälviskt ägnar sina krafter åt sina landsmäns bästa. Don Carlos är en av ledarna inom Circulo Mallorquin, den förnämsta klubben i Palma, vilken tack vare honom blivit de turistande svenskarnas klubb par préférence. Jag är dock den förste svensk som fått äran disponera klubbpalatsets härliga utställningslokal, och spanjorerna ha visat ett glädjande intresse. Både kritik, publiktillströmning och köplust var bra trots att man här är ganska bortskämd av både tyska och franska målarexpositioner. Det finns för resten intet folk på jorden som visar sådan aktning för konst och konstnärer som just spanjorerna. Om den stora allmänheten sedan begriper så mycket är en annan sida av saken. Det kan ju vara en anmärkningsvärd detalj att när jag hängde upp några aktstudier bland alla landskapen, så hälsade mig Don Carlos från spanska folket att det inte gick för sig. Så långt har nämligen inte den vanartiga spanska republiken fallit i lätt sinne. Men den faller väl, få vi hoppas.

Peder.

Anders Finns utställning^{SP}_{14/12-19}

För den, som hade tillfälle att besöka Anders Finns förra utställning här i Sala år 1947, är det intressant att göra ett besök på den utställning som öppnades under söndagen på Stadshotellet och jämföra alstren från dessa båda tillfällen.

Man fäste sig redan 1947 vid de intressanta färgexperiment, som konstnären då visade prov på. Han har fortsatt till mer och mer förenklade uttrycksmedel och har i sina senaste saker nått en rent dekorativ ytverkan, där motivet först efter närmare studium av målningen ifråga kan identifieras.

Färgen är fortfarande det huvudliga, men form och teckning har också sin part i kompositionen, fastän det givetvis kommer att vara många som utbrister framför "Landskap med häst": "Inte ser en häst ut så där inte."

Den målning, som kanske allra mest tjusade sign. öga var förvisso nr 7 "Svensk urskog, Spillersboda". Färgerna äro hållna i en lugn, dämpad skala och lagda intill varandra så att en mycket god ytverkan uppkommit. Vill man närmare studera de slingrande grenar och stjälkar, blommar och blader, som finnas här, så har man en intressant sysselsättning en god stund framåt. Denna målning hör till de större formaten på utställningen, till skillnad från det tjugotal akvareller, som hör till konstnärens senaste produktion.

I ungefär samma stil som nummer 7 går också nr 20 "I syltningstider" och nr 22 "Handelsboden".

När man betraktar "I syltningsti-

der" drar man genast den slutsatsen att det måste ha varit ett mycket gott fruktår. Man ser saft och sylt i långa batterier av flaskor, krukor och kastuller, och mot alla dessa, man kanske kan säga saftiga röda färger i olika nyanser står den svarta spisen och kvinnan, som styr och ställer i detta saftens kungarike.

"Handelsboden" förbryllar kanske först, var är handelsboden, frågar man sig. Ett par gamla kullvälda packlårar och en grön wichyvattensflaska ha förirrat sig ut i naturen och bli väl inom en snar framtid övervuxna av den rika vegetationen. Men så förstår man att det är en "barnhandelsbod" där både handelsman och kunder slutat sin lek för veckor sedan och nu känner åskådaren endast ensamheten, stillheten och tystnaden.

Bland de små akvarellerna observerar man att det vita papperet får utgöra bakgrunden till de motiv som målats. Särskilt markant är detta i nr 40 "Landskap med häst".

"Solrosstudie", som inom parentes sagt, blivit skänkt till Sala konstförening av konstnären är en annan av dessa intressanta kompositioner, där konstnären efter noggranna studier och många skisser, smält om det ursprungliga motivet och gett det i sin slutgiltiga form något av sin egen personlighet.

Utställningen, som på söndagen var föremål för stort intresse, är öppen t. o. m. söndagen den 18 dec. vardagar kl. 12—21, söndag kl. 13—21, och är väl värd flera besök.

TORS DAGEN DEN 15 DECEMBER 1949

Konst

Anders Finns utställning.

Vägg i vägg med SA:s jubileumsutställning presenterar f. d. salabon, numera välkände uppsalakonstnären Anders Finn ett 40-tal av sina senaste dukar. Finn har tidigare gjort Sala den äran med ett par utställningar. Då han varit och fortfarande är stadd i stark utveckling och dessutom åt ett håll som veterligt ingen annan konstnär försökt sig på, är givetvis denna utställning av ett alldeles speciellt intresse.

Genom att konstnären tagit med några dukar av äldre datum kan besökaren lätt bilda sig en uppfattning om utvecklingen i hans konstnärsskap. Tekniken och tanken i intm förening har frambringat resultat, som faller långt utanför ramen för det konventionella måleriet, men ändock inte verkar fränstötande på en i det moderna måleriet ringa bevandrad utställningsbesökare. Djur, människor och blommor, som skapats är charmfullt groteska i sitt ganska originella linjespel. I allt sitt experimenterande har dock Finn klart vinnlagt sig om att bevara sitt domumenterat utpräglande sinne för färgernas valörer.

Sala konstförening har förärats ett av konstverken, som bör bli ett värdefullt tillskott i föreningens tidigare relativt magra samling. Utställningen är öppen t. o. m. söndag mellan kl. 12-21 varje dag.

A. J.

Anders Finn, *Västkustmotiv*
Olja på pannå 41 x 17 cm, Stockholms Auktionsverk 2013.

Anders Finn, *Solrosstudie*
Akvarell 18 x 23 cm, Sala Konstförenings samlingar.

Anders Finn, *Trädstudie från Spillersboda*
Akvarell 13 x 17 cm, Sala Konstförenings samlingar.

Anders Finn, oljemålning 32 x 40 cm.

Anders Finn, pastell 1955, 32 x 25 cm.
Tillhör Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Anders Finn, olja 20 x 15 cm.

Anders Finn, olja xx x xx cm.

Anders Finn, Landskap, akvarell 21 x 26 cm.

Anders Finn, målning på Estländsk auktionssajt.

Anders Finn, olja 54 x 45 cm.

Anders Finn, *Gammal bro i Deya*, olja 33 x 19 cm.
Till höger baksidan av målningen.

Anders Finn, *Lapplandskap*, olja 39 x 47 cm.

Anders Finn, olja 37 x 43 cm.

Målningar av Anders Finn utan uppgift om teknik och mått:

